

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Csp/191/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119387206
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Kováčiková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119387206.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Kováčikovou, v právnej veci žalobcu BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, v konaní zast. JUDr. Oskarom Chnápkom, advokátom so sídlom Komenského 3, Banská Bystrica, proti žalovanému K. S., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom X. XXX/XX, Zátín, štátny občan SR, o zaplatenie 3 417,27 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 2 320,50 Eur ako istinu, sumu 1 915,55 Eur ako zmluvné úroky do 20. 03. 2024 spolu s 5 %-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 2 320,50 Eur od 20. 12. 2018 až do zaplatenia v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet žalobcu vedený v Y., D..T., S.: T. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, L.: XXXXXXXXXXXX.

Súd návrh žalobcu vo zvyšku o zaplatenie zmluvných úrokov z úveru a zaplatenie poplatkov z a m i e t a .

Žalobca m á n á r o k na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi v lehote 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti uznesenia, ktorým súd rozhodne o ich výške.

O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou, súdu doručenu dňa 11. 10. 2019 domáhal vydania platobného rozkazu pre zaplatenie sumy 3 417,27 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 17. 03. 2015 právny predchodca žalobcu Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábřeží 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 ako veriteľ a žalovaný ako dlžník, uzavreli Zmluvu o úvere č. 5433005884, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovaným peňažné prostriedky vo výške 2 500 Eur. Žalovaný sa zmluvne zaviazal vrátiť právnenmu predchodcovi žalobcu poskytnuté peňažné prostriedky v dohodnutej lehote a zaplatiť dohodnuté úroky podľa Predpisu splátok k Zmluve. V dobe od uzavretia Zmluvy žalovaný splatil svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania vyplýva z Aktuálneho stavu úveru, z časti Zaplatené splátky. Následkom uvedeného a po predchádzajúcej výzve v zmysle ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 16. 02. 2017. Žalovaný si aj napriek výzve doposiaľ svoj záväzok nesplnili. Na základe uvedeného sa žalobca voči žalovanému domáha zaplatenia dlžnej istiny spočívajúcej v nesplatennej časti poskytnutého úveru vo výške 2 320,50 Eur, dlžných zmluvných úrokov a zákonných úrokov z omeškania do dňa predchádzajúceho 20. 12. 2018 vo výške 1 085,42 Eur, dlžných poplatkov vo výške 11,35 Eur, čo v súčte predstavuje sumu istiny vo výške 3 417,27 Eur, ďalej zmluvného úroku vo výške 18,90 % ročne

zo sumy nesplatenj istiny poskytnutého úveru vo výške 2 320,50 Eur od 20. 12. 2018 do zaplattenia, zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy nesplatenj istiny poskytnutého úveru vo výške 2 320,50 Eur od 20. 12. 2018 do zaplattenia a náhrady trov konania celkovo vo výške 507,35 Eur.

2. Tunajší súd platobný rozkaz nevydal pre nesplnenie podmienok § 265 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

3. Okresný súd doručoval žalovanému opis žaloby spoločne s uznesením zo dňa 19. 11. 2019, ktorým žalovaného v súlade s ust. § 167 CSP vyzval, aby sa v lehote 15 dní písomne vyjadril k žalobe, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva. Žalovanému boli písomnosti súdu preukázateľne doručené dňa 23. 04. 2020 na adrese Q. A., I. XXX/X, pričom žalovaný sa k písomnostiam žiadnym spôsobom nevyjadril.

4. Tunajší súd určil termín pojednávania na deň 03. 09. 2020, ktorého sa zúčastnil právny zástupca žalobcu, žalobca a žalovaný sa pojednávania nezúčastnili. Predvolanie na termín pojednávania nebolo žalovanému listinne doručené z dôvodu, že adresát zásielku neprevzal v odbernej lehote. V súlade s ust. § 180 CSP súd rozhodol, že vykoná pojednávanie bez prítomnosti osôb, ktoré sa pojednávania nezúčastnili napriek ich predvolaniu, nakoľko na uvedený postup boli splnené zákonné podmienky.

5. Právny zástupca žalobcu uviedol, že na podanej žalobe trvá v celom rozsahu a aby žalovaného zaviazal na zaplattenie žalovanej sumy spoločne so zmluvným úrokom až do zaplattenia úveru, pričom v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 13. 08. 2020, č.k. 41CoCsp/36/2020, ktorým bolo žalobcovi vyhovené a žalobcovi bol priznaný zmluvný úrok nielen do zosplattenia úveru, ale až do úplného zaplattenia úveru. Žalovaný by mal celkovo zaplatiť sumu 5 136,39 Eur, z toho suma 2 500 Eur predstavuje úver a na úroku pri riadnom splácaní by mal zaplatiť 2 636,39 Eur, pričom z úroku zaplatil len sumu 720,84 Eur. Termín konečnej splatnosti úveru mal nastať 20. 03. 2024 a na úroku má tak ešte zaplatiť sumu 1 915,55 Eur.

6. V súlade s ust. § 181 ods. 2 CSP súd v konaní považoval za nesporné, že dňa 17. 03. 2015 žalovaný uzavrel s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o úvere - lepšia splátka, základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 2 500 Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v splátkach vo výške 52,30 Eur s počtom splátok 108, s dátumom konečnej splatnosti dňa 20. 03. 2024, pričom celková čiastka úveru mala predstavovať sumu 5 136,39 Eur. Žalovaný poslednú splátku uhradil dňa 20. 10. 2016. Ďalej súd nemal sporné, že právny predchodca žalobcu zosplatnil úver dňa 16. 02. 2017. Taktiež súd nemal sporné, že právny predchodca žalobcu si splnil poučovaciú povinnosť v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a toto upozornenie bolo žalovanému doručované.

7. Súd poučil právneho zástupcu žalobcu podľa § 204 CSP, pričom tento uviedol, že netrvá na vykonaní dokazovania prečítaním jednotlivých listín a listinných dôkazov tvoriacich obsah súdneho spisu sp. zn. 17Csp/191/2019, nakoľko s jednotlivými listinami a listinnými dôkazmi je oboznámený. Súd zároveň konštatoval, že sa oboznámil s listinami a listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah súdneho spisu sp. zn. 17Csp/191/2019.

8. Z fotokópie Zmluvy o úvere lepšia splátka zo dňa 18. 03. 2015 č. 5433005884, súd zistil, že právny predchodca žalobcu so žalovaným uzavreli dňa 18.03.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 2 500 Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach vo výške 52,30 Eur v počte 108 splátok. Výška úrokovej sadzby bola dohodnutá vo výške 18,80 % ročne, pričom ročná priemerná miera nákladov (ďalej len „RPMN“) banky predstavovala výšku 20,63 %, kým priemerná RPMN na trhu predstavovala výšku 16,16 %. Dátum prvej splátky bol dohodnutý na deň 20. 04. 2016, dátum konečnej splatnosti na deň 20. 03. 2024 a dátum každej ďalšej splátky na 20. deň v mesiaci. Celková čiastka úveru mala predstavovať sumu 5 136,39 Eur.

9. Z Výzvy na splattenie dlžnej časti úveru zo dňa 16. 02. 2017 je zrejmé, že právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že porušením Zmluvy o úvere došlo k zosplatteniu pohľadávky žalovaného s tým, že ku dňu 16. 02. 2017 sa úverová pohľadávka stáva predčasne splatnou v celom rozsahu a zároveň žalovaného vyzval na úhradu sumy 2 482,81 Eur. Žalovaný dlžnú sumu neuhradil.

10. Z fotokópie Zmluvy o postúpení pohľadávok č. II/2018 zo dňa 25. 10. 2018 vyplýva, že právny predchodca žalobcu Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 postúpil pohľadávku voči žalovanému na žalobcu BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692 a postúpenie pohľadávky oznámil žalovanému Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 27. 12. 2018.

11. Z Aktuálneho stavu úveru ku dňu 18. 12. 2018 súd zistil, že žalovanému bol zo strany právneho predchodcu žalobcu poskytnutý úver vo výške 2 500 Eur, pričom žalovaný uhradil do 18. 12. 2018 sumu 179,50 Eur. Súd tiež zistil, že žalovaný bol ďalej povinný uhradiť sumu istiny vo výške 2 320,50 Eur, zmluvné úroky vo výške 1 085,42 Eur a poplatky za upomienky vo výške 11,35 Eur.

12. Žalobca dňa 08. 08. 2019 zaslal žalovanému predžalobnú výzvu a vyzval ho na úhradu dlžnej sumy vo výške 3 750,28 Eur s upozornením, že v prípade neuhradenia sumy žalobca zväží uplatnenie svojej pohľadávky súdnou cestou.

13. Podľa ust. § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

14. Podľa ust. § 53 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

15. V zmysle ust. § 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201>>najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

18. V zmysle ust. § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa ustanovenia § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

20. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len ako „Nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z.“), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

22. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

23. Podľa § 1 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z. z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme, pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

24. Podľa § 9 ods. 1, ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, pričom každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi a zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí a okrem iného musí obsahovať:

a / druh spotrebiteľského úveru,

f/ dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

i/ úrokovú sadzbu,

k/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť,

l/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

z/ priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov.

25. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

26. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu dňa 18. 03. 2015 uzavrel so žalovaným Zmluvu o úvere lepšia splátka, na základe ktorej žalovanému poskytol úver vo výške 2 500 Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach vo výške 52,30 Eur s počtom splátok 108 a s konečnou splatnosťou úveru dňa 20. 03. 2024. Žalovaný si povinnosti z uzavretej zmluvy neplnil riadne a včas, v dôsledku čoho sa dostal do omeškania so splácaním úveru, preto žalobca dňom 16. 02. 2017 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru.

27. Súd v danom prípade konštatuje, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 1, ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy.

28. Vzhľadom k tomu, že žalovaný skutkové tvrdenia a výšku dlžnej sumy uvedené v žalobe nepoprel v zmysle § 151 ods. 1 CSP a v konaní zostal pasívny, preto súd považoval zaplatenie sumy 2 320,50 Eur ako istiny za nesporné, v dôsledku čoho návrhu žalobcu vyhovel a žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 2 320,50 Eur tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

29. Žalobca sa zároveň domáhal aj zaplatenia sumy 1 085,42 Eur ako zmluvne dohodnutého úroku vo výške 18,80 % z nesplatennej istiny vo výške 2 320,50 Eur. Súd aj v tejto časti návrhu žalobcu vyhovel a žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 1 915,55 Eur, ako rozdielu medzi sumou, na ktorú žalobcovi vznikol nárok z titulu úrokov z úveru pri riadnom plnení dohodnutých zmluvných podmienok splácania úveru až do termínu konečnej splatnosti úveru dňa 20. 03. 2024 splátkami vo výške 52,30 Eur po dobu 108 mesiacov a sumou, ktorú zo splátok úveru si žalobca na zmluvné úroky započítal. K sume 1 915,55 Eur túž súd dospel tak, že od dohodnutých úrokov z úveru 2 636,39 Eur odpočítal úroky zaplatené žalovaným dobrovoľne splátkami úveru vo výške 720,84 Eur. Takto stanovený výpočet dohodnutých zmluvných úrokov vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 17. 06. 2020 sp.zn. 17Co/154/2019-148, pričom rovnaký názor zaujal aj Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 16. 06. 2020

sp.zn. 5Cdo/42/2020, keď dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinnosti dlžník zaplatil ako cenu peňazí.

30. Žalobca sa domáhal aj zaplataenia zmluvného úroku vo výške 18,80 % ročne zo sumy nesplatenej istiny vo výške 2 320,50 Eur od 20. 12. 2018 do zaplataenia, pričom poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 13. 08. 2020, č.k. 41CoCsp/36/2020-145, na základe ktorého bol žalobcovi priznaný zmluvný úrok až do zaplataenia. Súd v tejto časti návrhu žalobcu nevyhovel a žalovaného nezaviazal na zmluvný úrok vo výške 18,80 % z istiny vo výške 2 320,50 Eur od 21. 03. 2024 až do zaplataenia s poukazom na Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 26. 08. 2020, sp. zn.7 Cdo 307/2019 v zmysle ktorého "zosplatenie je inštitút slúžiaci ochrane veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná. Veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena. Záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Rozdiel je len v tom, že pre omeškание k povinnosti platiť zmluvné úroky pristupuje povinnosť platiť úroky z omeškания. Inak povedané, dlžníkovi zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednania, t.j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškанию dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo. Pre spotrebiteľa je však nevýhodné, aby platil úroky až do zaplataenia istiny. Dojednanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplataenia istiny, jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškания, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, tzn., že jej výška mu sí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie, koľko bude povinný za poskytnuté peniaze zaplatiť. Túto vedomosť však dlžník - spotrebiteľ nemá v prípade dojednania, ktoré umožňuje navyšovanie tejto ceny bez jej presného ohraničenia.. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškания, nie je možné ani určiť celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia navyšovať neobmedzene. Takto stanovená cena teda nie je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Z tohto dôvodu potom dojednanie, ktorým sa dlžník - spotrebiteľ zaviazuje platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplataenia istiny po vyhlásení predčasnej splatnosti doby splatnosti úveru, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto dojednanie je teda porušením ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na druhej strane postavenie veriteľa-dodávateľa sa aj bez uvedeného dojednania nezhorší, pretože v prípade, ak mu v dôsledku nesplatenia úveru v dohodnutej dobe vznikne škoda, jeho právo zostáva zachované, pravda po zohľadnení zaplataených úrokov z omeškания, ktoré plnia funkciu paušalizovanej náhrady škody ". Podľa názoru tunajšieho súdu, vzhľadom na vyššie citované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, žalobcovi nárok na zaplataenie zmluvných úrokov až do zaplataenia úveru neprislúcha.

31. Podanou žalobou sa žalobca domáhal aj zaplataenia poplatkov vo výške 11,35 Eur, ktoré žalobca bližšie nevyšpecifikoval a z uzavretej zmluvy poplatky nevyplývajú. Súd preto ani v tejto časti žalobe nevyhovel a žalovaného nezaviazal na zaplataenie poplatkov vo výške 11,35 Eur, vzhľadom k tomu, že žalobca v konaní hodnoverným spôsobom nepreukázal v čom spočívajú vymáhané poplatky a v žalobe odkázal len na Sadzobník poplatkov, čo je v rozpore s ustanovením § 132 ods. 2 C.s.p. v zmysle ktorého opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

32. Žalobca sa zároveň domáhal aj zaplataenia úroku z omeškания vo výške 5 % zo sumy 2 320,50 Eur od 20. 12. 2018 až do zaplataenia. Súd v tejto časti návrhu žalobcu vyhovel a žalovaného zaviazal na zaplataenie úroku z omeškания tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Úrok z omeškания v takejto výške je v súlade s Nariadením vlády č. 87/1995 Z. z.

33. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní v prevažnej miere úspešný, neúspešný bol len v časti zmluvného úroku až do zaplataenia istiny a v časti poplatkov a preto súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % proti žalovanému, ktorý v konaní úspešný nebol.

34. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Banská Bystrica na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne vo vyhotovení dvojmô.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, kto ho robí - odvolateľ, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu odvolateľ napáda rozhodnutie, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), odvolanie musí byť podpísané (§ 363 v spojení s § 127 CSP). Odvolanie treba predložiť v dvoch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť (odvolacie dôvody) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C. s. p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/95 Z. z. a noviel - Exekučný poriadok.